

Útgerðarfélagið Guðmundur ehf
Kt.: 460502-2170
Heimilisfang: [...]

Akureyri, 14.06.2023
Tilv. 2022-10-21-2304

Efni: Svipting leyfis til veiða í atvinnuskyni. Brottkast. Guðmundur Jensson SH-717 (1321).

I. Málsatvik

Fiskistofa hefur lokið meðferð máls er varðar meint brot áhafnar, og eftir atvikum útgerðar, fiskiskipsins Guðmundur Jensson SH-717, skipaskrárnúmer 1321, gegn 2. mgr. 2. gr. laga um umgengni um nytjastofna sjávar nr. 57/1996 þann 17. október 2022. Lögskráður skipstjóri í þeirri veiðiferð er mál þetta varðar var X, kt. [...].

Í skýrslu veiðieftirlitsmanns Fiskistofu frá 21. október 2022 kemur fram að þann 17. október 2022 um kl. 16:00 voru veiðieftirlitsmenn við eftirlit á Snæfellsnesi. Þeir sáu að fiskiskipið Guðmundur Jensson SH-717 (1321) var við dragnótaveiðar á svæðinu og ákváðu að senda ómannað, fjarstýrt loftfar búið mynduþtökubúnaði, til að fylgjast með veiðum skipsins. Loftfarinu var flogið frá Öndverðarnesi og var því flogið 3,2 km að skipinu sem var þar við veiðar. Veiðieftirlitsmenn urðu þess fljótlega varir að fiskur rann út um lensport (slóglúgu) á bakborðshlið skipsins, og var þá upptaka virkjuð kl. 16:11. Tekið var upp eitt myndband. Lengd myndbandsins er tvær mínútur og fimmtíu og þrjár sekúndur (2:53). Á myndbandinu sést hvar þrjátíu og fjórir (34) fiskar komu út um lensportið og falla í sjóinn. Af þeim tegundagreindu veiðieftirlitsmenn samtals þrjátíu og þrjá fiska (33); þrjátíu og tvo (32) ufsa og einn (1) skarkola. Jafnframt sést þegar einn (1) bolfiskur fellur í sjóinn sem ekki var unnt að tegundagreina. Af þeim sökum er áhöfn fiskiskipsins Guðmundur Jensson SH-717 (1321) grunuð um að hafa brotið gegn ákvæði 2. mgr. 2. gr. laga nr. 57/1996, með því að hafa ekki hirt og landað framangreindum afla, sem kom í veiðarfæri fiskiskipsins, umræddan dag.

II. Rannsókn Fiskistofu

Þar sem fiskiskipið Guðmundur Jensson SH-717 (1321) er yfirbyggt taldi Fiskistofa nauðsynlegt að rannsaka nánar aðstæður um borð þar sem hvorki sást til skipverja að störfum um borð né með hvaða hætti umræddur afli féll útbyrðis í umrætt sinn. Þann 7. desember 2022 fóru veiðieftirlitsmenn um borð í umrætt fiskiskip þar sem það lá við festar við Norðurkant í Ólafsvík, í því skyni að rannsaka aðstæður um borð. Tóku veiðieftirlitsmenn upp eitt myndband auk ljósmynda, þar sem leið afla er greind sem og aðstæður um borð. Þar kom í ljós að afli sem kemur í veiðarfæri skipsins fer niður í móttöku á vinnsluþilfari. Aflinn rennur úr móttökunni eftir færibaldi, þar sem hann er flokkaður og blóðgaður eftir atvikum. Við færibaldið eru spjöld til að stýra veiddum afla handvirkt ofan í flokkunarkör. Við enda færibandsins er þverslá úr hvítu plasti fest með splitti. Sé þversláin fjarlægð rennur aflinn óhindraður ofan í rör við enda færibandsins og þaðan út í áðurnefnt lensport (slóglúgu) aftur út í sjó. Hvorki lok né rist er við rörið til að varna því að fiskur falli í gegnum rörið. Hefur rannsókn Fiskistofu á aðstæðum um borð leitt í ljós að sé þversláin fjarlægð af enda færibandsins rennur afli, sem komið hefur í veiðarfæri skipsins, óhindraður út um áðurnefnt lensport (slóglúgu), nema hann sé fjarlægður

af bandinu fyrir tilstilli skipverja. Af þeim sökum er ljóst að sá afli sem sást renna út í sjó út um lensport skipsins þann 17. október 2022, gerði það ýmist sökum athafnaleysis áhafnar, með því að fjarlægja ekki afla af blóðgunar-/flokunarbandi í móttöku, eða með athöfn (beinum ásetningi), með því að henda fiski í framangreinda rennu.

III. Athugasemdir málsaðila

Vísað er til erindis Fiskistofu, dags. 14. febrúar 2023 (tilv. 2022-10-21-2304), vegna meintra brota áhafnar, og eftir atvikum útgerðar fiskiskipsins Guðmundur Jensson SH-717 (1321) þann 17. október 2022. Þar var málsaðila tilkynnt um að málið hafi verið tekið til meðferðar og málsatvikum lýst, leiðbeint um lagaatriði og aðila málsins gefinn kostur á að koma andmælum og athugasemdum á framfæri í samræmi við 13. og 14. gr. stjórnslulaga nr. 37/1993 áður en afstaða yrði tekin til þess hvort brot hafi verið framin og eftir atvikum ákvörðun um viðurlög. Þann 28. febrúar 2023 bárust Fiskistofu athugasemdir í tölvupósti undirritaðar af X, forsvarsmanni málsaðila. Málsaðili kvað málið vera vonbrigði og sagði það ólíðandi að nytjafiskur og tegundir sem útgerðin hefur aflaheimildir fyrir fóru út um lensport skipsins. Útgerðin fordæmir allt brottkast enda samræmist það ekki sjálfbærri nýtingu og stjórnun fiskveiða. Eftir að málið kom upp hefur áhöfn skipsins verið gert viðvart og þeim gert það ljóst að brottkast sé ekki liðið. Þá vísaði málsaðili til þeirra sjónarmiða sem líta skal til við mat á því hvort að um minniháttar brot sé að ræða í skilningi 3. mgr. 15. gr. laga nr. 57/1996 og taldi að horfa verði til þess að meint brot höfðu engan ávinning í för með sér fyrir útgerðina. Það verklag sem viðhaft var í umræddri veiðiferð mun ekki vera viðhaft aftur enda sæmdi það ekki góðri umgengni við auðlindina. Taldi málsaðili að í ákveðnum tilvikum væri einungis um óhappatilvik að ræða og ásetningur í meintu broti enginn. Af þeim sökum ætti í mesta lagi að áminna útgerðina.

IV. Lagagrundvöllur

Í 2. mgr. 2. gr. laga um umgengni um nytjastofna sjávar nr. 57/1996, segir að skylt sé að hirða og koma með að landi allan afla sem kemur í veiðarfæri fiskiskipa. Ráðherra hefur þó heimild til að ákveða í reglugerð að fiski af verðlausum tegundum sé ekki landað heldur varpað í sjóinn, sbr. reglugerð um nýtingu afla og aukaafurða nr. 468/2013. Slík reglugerðarákvæði skulu túlkuð þröngt. Brot gegn 2. mgr. 2. gr. laga nr. 57/1996 geta varðað stjórnsluviðurlögum, þ.e. sviptingu leyfis til veiða í atvinnuskyni skv. 1. og 2. mgr. 15. gr. laga nr. 57/1996 eða skriflegum áminningum skv. 3. mgr. 15. gr. sömu laga. Þá getur brot gegn 2. mgr. 2. gr. laga nr. 57/1996 jafnframt varðað refsingum, sektum eða fangelsi allt að sex árum, skv. 23. gr. sbr. 24. gr. sömu laga. Brot gegn 2. mgr. 2. gr. telst fullframið hvort sem það er með refsinaemri athöfn eða athafnaleysi og hvort sem það er framið af ásetningi eða gáleysi. Þá er í 24. gr. laganna lögfest hlutlæg refsíabyrgð einstaklinga og lögaðila gegn ákvæðum laganna, að nánari skilyrðum uppfylltum.

V. Niðurstaða og rökstuðningur

Eins og að framan er greint var áhöfn fiskiskipsins Guðmundur Jensson SH-717 (1321) uppvís að brottkasti við eftirlit veiðieftirlitsmanns Fiskistofu úti fyrir Öndverðarnesi á Snæfellsnesi þann 17. október 2022. Í athugasemdum sínum andmælti málsaðili ekki þeirri atvikalýsingu sem fram kom í tilkynningu Fiskistofu um málið frá 14. febrúar 2023. Að hans sögn væri málið vonbrigði og væri ólíðandi að nytjafiskur og tegundir sem útgerðin hefði aflaheimildir fyrir hefðu fallið út um lensport skipsins. Fordæmir útgerðin allt brottkast og eftir að málið kom upp hafi verklag verið endurskoðað til að koma í veg fyrir að slíkt komi fyrir aftur. Með hliðsjón af 3. mgr. 15. gr. laga nr. 57/1996 taldi málsaðili rétt að sér yrði veitt skrifleg áminning enda hefðu

meint brot ekki haft neinn ávinning í för með sér fyrir útgerðina. Verður tekin afstaða til sjónarmiða málsaðilia hvað þessi atriði varðar hér að neðan.

Málatilbúnaður Fiskistofu byggir á skýrslu veiðieftirlitsmanna þar sem þeir lýsa því sem þeir upplifa af eigin raun við skyldustörf. Í henni er eftirliti úti á vettvangi og greiningu á myndbandsupptökum málsins gerð skil. Eftirlitsaðferðin í umrætt sinn fólst í því að veiðieftirlitsmenn framkvæmdu eftirlit með aðstoð ómannaðs, fjarstýrðs loftfars búíð myndupptökubúnaði, þar sem myndefnið var sýnilegt þeim í rauntíma og einnig var myndefnið að hluta til tekið upp. Veiðieftirlitsmenn Fiskistofu eru sérfróðir opinberir starfsmenn, m.a. um greiningu á tegundum nytjafiska, og hafa enga hagsmuni af úrlausn mála. Í málinu liggur fyrir myndbandsupptaka og á henni sést þegar tilgreindur afli, sem komið hafði í veiðarfæri skipsins, féll út um tíðnefnt lensport, í veiðiferð skipsins þann 17. október 2022. Rannsókn Fiskistofu, dags. 7. desember 2022, um borð í skipinu, hefur enn fremur varpað ljósi á verknaðaraðferð í umræddri veiðiferð. Skipið er yfirbyggt og sést því hvorki til skipverja að störfum á vinnsludekki né þegar afli lenti af blóðgunar-/flokkunarbandi í röri og þaðan út í sjó um lensport á bakborðssíðu skipsins. Ljóst er að þverslá við enda bandsins hefur verið fjarlægð svo fiskur sem ekki var fjarlægður af bandinu endaði út um lensportið. Við lensportið er hvorki rist né grind til að hindra að heill fiskur komist þar í gegn.

Fiskistofa telur ljóst að afli sem komið hefur í veiðarfæri skips, fellur ekki út um lensport án aðkomu áhafnar um borð (með athöfn eða athafnaleysi), a.m.k. ekki í því magni sem um ræðir í máli þessu. Þó svo ekki megi greina saknæma háttsemi skipverja í umrætt skipti, þá er að mati Fiskistofu um fullframin brot áhafnar að ræða gegn 2. mgr. 2. gr. laga nr. 57/1996 með vísun til 2. másl. 24. gr. sömu laga, þegar afli sem hafði komið í veiðarfæri skipsins fellur í sjó, enda brotin til þess fallin að hafa í för með sér fjárhagslegan ávinning eða sparnað útgjalda til málsaðila í skilningi ákvæðisins og vísað er til að neðan. Jafnframt er að mati Fiskistofu, á grundvelli rannsóknar stofnunarinnar um borð í skipinu, ljóst að sá afli sem sést renna út í sjó út um lensport skipsins, hafi gert svo sökum beins athafnaleysis áhafnar skipsins í umrædd skipti.

Athafnaleysi fellur undir hugtakið frumverknað, þegar það er virt í ljósi ákveðinnar (lögbundinnar) athafnaskyldu að viðlagðri refsíabyrgð (brot á boðreglum) án tillits til hugsanlegra afleiðinga hennar og atvika að öðru leyti, þ.e. skyldu áhafnar til að hirða og landa þeim afla sem kom í veiðarfæri skipsins skv. 2. mgr. 2. gr. laga nr. 57/1996. Skyldan felst í ákveðinni athöfn, þ.e. ytri hreyfingu áhafnar að störfum á vinnsludekki, um að fjarlægja afla af færibandinu við flokkun til að koma í veg fyrir að hann fari aftur út í sjó. Hér reynir á það hvort þeim er skyldan hvílir á, þ.e. áhöfn í umrætt skipti, hafi verið kleift að inna hana af hendi. Að mati Fiskistofu var ekkert því til fyrirstöðu fyrir skipverja, eins og fyrirkomulagi er háttað um borð í skipinu, að fjarlægja aflann af færibandinu áður en hann rann óáreittur útbyrðis. Af þeim sökum hafi áhöfn gerst brotleg gegn ákvæði 2. mgr. 2. gr. framangreindra laga með því að hafa látið undir höfuð liggja að bregðast við með þeim hætti sem til var ætlast af þeim og lög kveða á um við framkvæmd veiða, þ.e. hindra að fiskur sem komið hafði í veiðarfæri skipsins félli útbyrðis um lensportið.

Á umræddri myndbandsupptöku sést þegar þrjátíu og þrír fiskar sem skylt er að hirða og landa, fellur útbyrðis og tekur ákvörðun Fiskistofu mið af því. Ekkert hefur komið fram í málinu sem dregur skýrslu veiðieftirlitsmanna eða önnur gögn málsins í efa, né hefur málsaðili véfengt málsatvik eins og þeim hefur verið lýst að framanverðu. Markmið málsmeðferðar

stofnunarinnar er að leiða hið sanna og rétta í ljós með hliðsjón af þeim sönnunarkröfum sem gilda í stjórnsýslumálum en um þau gilda almennar sönnunarreglur. Umrætt myndband sýnir með skýrum hætti að tilgreindur afli féll fyrir borð í umræddu fiskiskipi umræddan dag. Einnig liggur fyrir myndband sem sýnir aðstæður um borð á vinnsluþilfari skipsins. Þrátt fyrir að meint atvik hefðu ekki verið tekin upp stendur sönnunargildi frásagnar veiðieftirlitsmanna sem mál þetta byggir á. Það er hins vegar í þágu réttaröryggis málsaðila að umrædd atvik hafi verið tekin upp. Umrædd myndbönd sýna með skýrum hætti þá háttsemi sem viðhöfð var um borð í skipinu í umræddri veiðiferð. Um er að ræða hlutlæg sönnunargögn sem að mati Fiskistofu hafa mikið vægi til stuðnings skýrslna veiðieftirlitsmanna Fiskistofu við úrlausn málsins. Sönnunargildi og áreiðanleiki þeirra vegur þungt í því heildarmati sem Fiskistofa leggur á málið við ákvörðun sína. Að mati Fiskistofu telst mál þetta vera nægilega upplýst og atvik og staðreyndir málsins, sem þýðingu hafa að lögum, vera sönnuð, með vísan til rannsóknarreglu 10. gr. stjórnsýslulaga nr. 37/1993. Með vísan til málsatvika og eðli brota, vitnisburðar veiðieftirlitsmanna, gagna málsins, og þess sem að framan greinir er það niðurstaða Fiskistofu, að áhöfn fiskiskipsins Guðmundur Jensson SH-717 (1321), hafi brotið gegn lögum um umgengni um nytjastofna sjávar nr. 57/1996 með því að hafa ekki hirt og landað þeim tilgreinda afla sem að framan er getið, og komið hafði í veiðarfæri, í veiðiferð skipsins 17. október 2022.

Háttsemi áhafnar fiskiskipsins Guðmundur Jensson SH-717 (1321), að hirða ekki og landa öllum þeim afla sem kom í veiðarfæri skipsins þann 17. október 2022, braut gegn 2. mgr. 2. gr. laga um umgengni um nytjastofna sjávar nr. 57/1996.

Í 3. mgr. 15. gr. laga nr. 57/1996 segir að þrátt fyrir ákvæði 1. og 2. mgr. sama ákvæðis skuli Fiskistofa veita hlutaðeigandi útgerð skriflega áminningu vegna fyrsta minniháttar brots. Við mat á því hvort um minniháttar brot sé að ræða er m.a. litið til þess hvort ætla megi að brot hafi í för með sér umtalsverðan ávinning fyrir hlutaðeigandi útgerð og/eða tengda aðila, fjölda brota, hversu mikilvægum hagsmunum brot ógnar og hvort það hefur verið framið af ásetningi eða gáleysi. Að sama skapi telst brot meiriháttar ef verknaður er framinn með sérstaklega vítaverðum hætti eða við aðstæður sem auka mjög á saknæmi brots.

Líta verður til markmiða laga nr. 57/1996 við mat á þeim hagsmunum sem brotin ógna. Lögunum er ætlað að tryggja tvö meginatriði. Í fyrsta lagi að öllum afla sem komi í veiðarfæri skips sé landað í viðurkenndri höfn og í öðru lagi að allur afli sé veginn og skráður. Í máli þessu er litið til þess að brotin voru til þess fallin að hafa í för með sér ávinning fyrir hlutaðeigandi útgerðaraðila og/eða tengda aðila, þar sem verðmeiri eða söluvænlegri afli (sóknartegundir, s.s. þorskur) var tekinn að landi og aflaheimildum, eftir atvikum, ekki ráðstafað í þann afla sem kastað var. Fiskistofa fellst því ekki á sjónarmið málsaðila um að brotin höfðu engann ávinning í för með sér fyrir hann. Ávinningur hafi þó verið óverulegur með hliðsjón af magni þess afla sem kastað var útbyrðis. Brotin ógna jafnframt hagsmunum sem tengjast aflaskráningu. Fiskveiðistjórnumarkerfið byggir á því að aflaskráning gefi rétta mynd af því hve mikið er veitt úr sameiginlegri auðlind þjóðarinnar og jafnframt hvort afli tiltekens skips sé innan veiðiheimilda þess. Mikilvægir almannahagsmunir eru jafnframt fólgnir í því að upplýsingar um veiðar úr nytjastofnum sjávar séu réttar svo hægt sé að áætla stofnstærð og hámarks afkastagetu. Góð umgengni um nytjastofna sjávar er þýðingarmikil í því skyni að stuðla að því að þeir verði nýttir með sjálfbærum hætti er tryggt til langs tíma hámarksafrafstur fyrir íslensku þjóðina.

Þá hafa aðstæður um borð á vinnsludekki skipsins og færíbönd verið rannsökuð af Fiskistofu. Á grundvelli þeirrar rannsóknar, studda myndbandsupptökum, er það talið hafið yfir skynsamlegan vafa að brotin hafi hið minnsta verið framin af refsinámu beinu athafnaleysi áhafnar að störfum við flokkun. Ógerningur er að leggja mat á hvort að um meðvituð gáleysisbrot eða ásetningsbrot hafi verið að ræða (dulin sök) þar sem skipið er yfirbyggt, en það kemur ekki að sök þar sem brotin teljast fullframin hvort sem það er af ásetningi eða gáleysi. Að auki teljast brotin fullframin á grundvelli hlutlægrar refsíabyrgðar 24. gr. laga nr. 57/1996 eins og rakið hefur verið. Fiskistofa leggur ekki mat á undirrót verknaðar (hvatir) enda eru hvatir ekki sjálfstæð huglæg refsiskilyrði við broti á 2. mgr. 2. gr. laga nr. 57/1996. Hvað geranda hefur gengið til verksins getur þó haft áhrif við ákvörðun viðurlaga. Hvatir ber því að taka til greina sé sýnt fram á, að þeim sé til að dreifa, en svo er ekki í máli þessu.

Við mat á alvarleika brota lítur Fiskistofa til fjölda fiska sem varpað var fyrir borð í umræddri veiðiferð, þ.e. 33 fiskar á tæpum þremur mínútum. Jafnframt lítur Fiskistofa til alvarlegs aðgæsluleysis skipverja, þeirra hagsmuna sem verknaðurinn beindist að í umrætt sinn og magn þess afla, sem féll óhindraður útbyrðis í umsjá áhafnar í trássi við settar hátternisreglur og þá athafnaskyldu sem á henni hvíldi. Af málsatvikum og gögnum málsins megi ætla, að skipverjar hafi flokkað afla, sem komið hafði í veiðarfæri, eftir tegundum, stærð og verðgildi, og látið hjá líða að hirða verðminni afla en hirt vænni afla. Jafnframt megi ætla að afli af öðrum tegundum en sóknartegundum (s.s. þorskur), hafi frekar fallið útbyrðis en ella. Að mati Fiskistofu voru brot áhafnar alvarleg og gefur sterklega til kynna að brottkast með framangreindum hætti sé viðhaft um borð í umræddu skipi málsaðila í andstöðu við hátternisreglur laga um umgengni um nytjastofna sjávar nr. 57/1996 og grundvallar markmið þeirra um sjálfbæra nýtingu fiskistofna og góða umgengni um auðlindir sjávar. Málsaðili stundar fiskveiðar í atvinnuskyni og í hans þágu starfa menn sem hafa sjómennsku að atvinnu. Gera verður þá kröfu til áhafnar að háttsemi hennar og framgangsmáti endurspegli gegnan og skynsaman atvinnusjómann, með hliðsjón af þeim hátternisreglum sem gilda um fiskveiðar hverju sinni. Þá ber málsaðili ábyrgð á því að veiðar fiskiskipa í hans útgerð séu í samræmi við gildandi lög og reglur og þá sérstaklega að framkvæmd veiða brjóti ekki í bága við ákvæði 2. mgr. 2. gr. laga nr. 57/1996. Það er því á ábyrgð útgerðaraðila, að verklag við veiðar sé í samræmi við lög, um borð í þeim fiskiskipum sem hann gerir út og að allur aðbúnaður og tækjakostur sé fullnægjandi.

Í 2. mgr. 15. gr. laga nr. 57/1996 segir að við fyrsta brot, sem varðar sviptingu veiðileyfis, skal leyfissvipting ekki standa skemur en eina viku og ekki lengur en tólf vikur eftir eðli og umfangi brots. Það er niðurstaða Fiskistofu að um ámælisverð brot sé að ræða, framin á skömmum tíma og til hagsbóta fyrir málsaðila, og voru brotin ekki minniháttar með hliðsjón af magni afla sem varpað var frá borði á mjög skömmum tíma. Af þeim sökum kemur áminning ekki til greina. Nokkur dráttur hefur orðið á meðferð málsins hjá Fiskistofu sem málsaðila verður ekki um kennt. Brot áttu sér stað í október 2022 og niðurstaða málsins liggur nú fyrir um átta mánuðum síðar. Þá eru engin fyrri brot sem hafa ítrekunaráhrif í máli þessu. Að því virtu telur Fiskistofa, og í ljósi þess að um einstaka veiðiferð og fyrsta brot er að ræða, sem og atvika að öðru leyti með hliðsjón af meðalhófsreglu stjórnýsluréttar, að umrædd brot varði sviptingu veiðileyfis í atvinnuskyni, skv. 1. sbr. 2. mgr. 15. gr. laga nr. 57/1996, í eina viku, enda ekki um minniháttar brot að ræða í skilningi 2. mgr. 2. gr. sömu laga.

Fiskistofa sviptir hér með fiskiskip málsaðila, Guðmundur Jensson SH-717, skipaskrárnúmer 1321, leyfi til veiða í atvinnuskyni í eina viku (7 daga) frá og með 17. júlí 2023 og til og með 23. júlí 2023, skv. 1. mgr. 15. gr. laga nr. 57/1996, vegna brota gegn

FISKISTOFA

TRAUÐ - FRAMSGÆKNI - VIRÐING

sími 569 7900 • fax 569 7990

fiskistofa@fiskistofa.is

fiskistofa.is

2. mgr. 2. gr. laga nr. 57/1996. Missi skip leyfi til veiða í atvinnuskyni fellur jafnframt niður leyfi til veiða með dragnót skv. 1. gr. reglugerðar um veiðar með dragnót við Ísland nr. 963/2019. Ákvörðunin hefur ítrekunaráhrif í tvö ár frá og með dagsetningu ákvörðunar skv. 19. gr. laga nr. 57/1996.

Ákvörðun þessa má kæra til matvælaráðuneytisins, Borgatúni 26, 4. hæð, 105 Reykjavík, **innan eins mánaðar frá því hún barst til málsaðila sbr. 18. gr. laga nr. 57/1996.** Skal það gert skriflega eða með tölvupósti á netfangið mar@mar.is. Kæra frestar ekki réttaráhrifum ákvörðunarinnar. Vakin er athygli á því að ákvörðun þessi verður birt opinberlega á heimasíðu Fiskistofu í samræmi við 9. gr. laga um Fiskistofu nr. 36/1992.

